

XXXV Certamen Literari

Utopia

21/04/2021

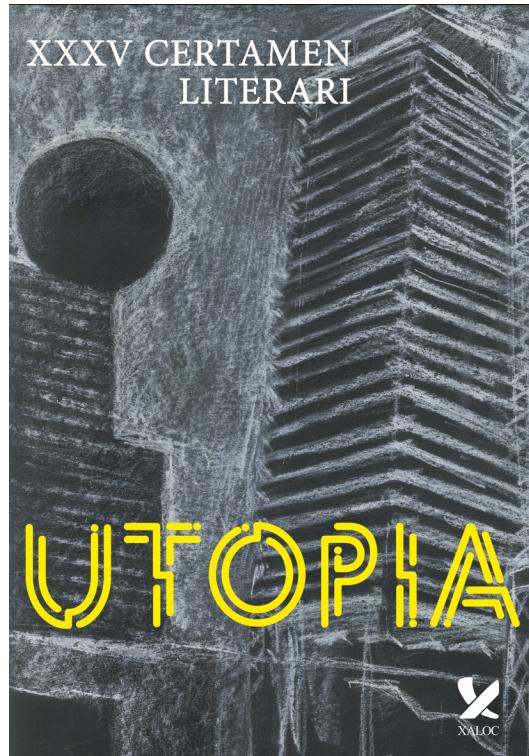
2021

XALOC

S'fem a mans un nou recull (el XXVè ja!!!) dels poemes guanyadors del tradicional Certamen literari, que enguany es presentava sota el títol d'Utopia i intentava animar l'alumnat a endinsar-se en mons il·lusionants, però alhora potser desconeeguts o poc explorats. Certament, l'afany i l'interès dels vostres fills a descobrir aquests anhels i desitjos futurs s'han vist reflectits en unes composicions que ben bé podríem qualificar de magnífiques, tant en l'aspecte formal com en l'aspecte del contingut. Molts optaven a aconseguir els cobejats premis i moltes han estat les composicions que els mereixien, però a la fi s'ha hagut de fer una selecció d'aquells que millor mostraven els somnis d'utopies futures.

L'escriptor i periodista Eduardo Galeano va dir “La utopía está en el horizonte. Camino dos pasos, ella se aleja dos pasos y el horizonte se corre diez pasos más allá. ¿Entonces, para qué sirve la utopía? Para eso, sirve para caminar.” Tant de bo aquest Certamen literari hagi servit per empènyer els vostres fills a continuar aquest camí cap a la felicitat.

Cartell guanyador del XXXV Certamen Literari

Poesia Catalana

à

Entre tots ho podem aconseguir

Quant de temps fa, quan tot era normal?
Crec que un any, si no em vull equivocar.
Uns l'hem donat per perdut,
altres l'han aconseguit aprofitar,
però tothom sap que és un any per oblidar.

Vull sortir d'aquesta situació,
i que no torni a passar mai.
Moltes persones s'han emportat una estacada,
per això preguem perquè la vacuna ens pugui salvar.

Ara, per finalitzar, us volia demanar responsabilitat,
perquè menys persones acabin en el mar.
Així que no vull veure el vostre nas,
i que tothom estigui ben separat.

David Salvatierra Lavilla
4t ESO
Tercer Premi

Què és la utopia?

La utopia, per a alguna gent, és un desig;
per a altra, és un somni impossible.

Però si em pregunes els somnis que tinc,
no són tots utòpics els que pugui tindre.

Perquè la utopia és subjectiva
i ningú no en trobarà la mateixa perspectiva.
És per això que, si pregunes què és la utopia,
ves a saber cada persona què et diria.

Potser algú et narraria alguna bestiesa,
o t'explicaria la seva naturalesa.
O bé si pregunes a un filantrop,
segurament t'explicarà uns altres casos.

Hi ha éssers que et diran que és impalpable,
altres que en els diners la trobaran.
Aquests se sentiran culpables
i els altres mai l'obtindran.

Gabriel Minguell Llovera
4t ESO
Segon Premi

Tan sols un desig

Un altre dia, una altra tortura,
surto cap a l'escola amb trista postura.
No sé què em diran, no sé ni què dir,
tan sols sé que em toca tornar a sofrir.

Sembla que visqui en una bombolla,
potser és de formigó perquè ningú m'esculta.
Jo voldria sortir-ne, però aquí no em deixen;
els mateixos caçadors m'observen amb pena.

No vull gaires coses, soc un noi senzill;
l'únic que voldria és tenir un amic,
però tots ells m'empenyen i s'aparten;
els diuen ratolins, però tenen dents de rata.

La meva utopia, un somni incansable,
ésser acceptat és tot el que em fa falta.
Però sempre ha sigut i sempre serà somni
viure amb tristesa fins que a la fi m'adormi.

Marcos Mejías Villalba

4t ESO

Primer Premi

Utopia? Lluita?

Un únic objectiu
d'aconseguir difícil és,
ajudats d'un incentiu
per arribar a un enteniment.

Tot d'exemples ens trobem
lluitant a contracor,
el món no regala res
i amb la lluita com a actor.

Tots volen el mateix,
des de perspectives diferents,
però cap dels dos s'envalenteix
a cedir el seu parer.

Poble i emprenedor confrontats
amb diversos noms durant anys,
al llarg del temps no s'han parlat
amb la lluita de classes com a refrany.

Però la realitat del meu somni és
un futur inabastable,
en què el benestar és el primer
i la ferida dels dos sigui curable.

Sergio Ortiz Sancho
1r Batxillerat
Tercer Premi

El meu somni

Un dia normal, un dia qualsevol,
vaig anar al metge a fer la revisió,
i em va esperar una tan mala notícia,
que no vaig tornar a somriure en la vida.

El meu somni, ser pare de família,
era l'únic propòsit que jo volia,
però la meva genètica era tan dolenta
que no em va ajudar, em va donar una espenta.

I és per aquest motiu que ara
somio amb l'esperança d'aconseguir,
encara que sigui un futur inabastable,
que la meva família pugui sorgir.

Jesús José García Ayala
1r Batxillerat
Segon Premi

Món ideal

Al món futur, sols hi haurà una cultura,
que serà la de tots els éssers humans,
que per tenir justícia ajuntaran mans
per eliminar la injustícia dura.

Els joves units fent un gran moviment,
l'esperit de Locarno faran realitat,
convertint en cendres nostra societat,
sorgint un món ideal perfectament.

Al nou món, hi haurà un munt de felicitat,
al nou món, hi haurà un gran esperit d'amor,
al nou món, hi haurà un canvi solidari.

Això generarà perfecta igualtat,
mai més ningú se sentirà el pitjor,
perquè la vida serà el goig diari.

Antonio Teruel Delgado
1r Batxillerat
Primer Premi

El nostre silenci

Jo, que caminava sense camí,
jo, crèdul que sempre havia cregut
que qui creia en l'amor res havia conegit,
vaig trobar en la teva mirada el meu destí.

Com un llampec en una nit de tempesta,
entre tants ulls els teus sorgien;
en un instant dues ànimes es coneixien,
dos llibres oberts i un sentiment magenta.

En tota aquesta jungla de ciment,
tu, jo i res més, la meva utopia,
eterna és la vida quan ens mirem la ment.

Tot val la pena si tu ets el meu consort,
perquè en el meu senzill paradís
el nostre silenci és el soroll més fort.

Jaume Mañà Fortes
2n Batxillerat
Tercer Premi

La fe de San Maximilià

Abandonat per la calor de l'esperança i lligat pel destí,
he trobat la major felicitat possible en el meu imminent judici diví.
Havent salvat el desconegut en nom de la virtut de Déu,
he desafiat la mort i de la voluntat divina he sigut hereu.
La justícia celestial purgarà el meu sofriment i el deixarà en l'oblit.

Davant les portes de la mort, finalment, puc avaluar-me amb objectivitat
i, només gràcies a aquest final, la meva vida pot ser exemplar.
Davant el materialisme, he rendit comptes i, despullat de pecat,
he compartit carn i sang amb els qui aviat passaren a ser estimats.
Tancant els ulls, podem veure que ens espera un món de felicitat.

Alegreu-vos, germans, que la separació de la carn enforteix el cor!
Un destí inoportú ens ha unit i, com a companys negres en el dolor,
hem superat tot plaer feble i assegurat la nostra salvació.
La justícia i la pietat es fondon en nosaltres i, amb les ales de la llibertat
que només el bé atorga, podrem veure Déu amb tremp i serenitat.
Enmig de la més absoluta foscor, jeu sempre la llum més immortal.

Les parets de la meva presó s'esquerden a poc a poc i d'elles surt una bellesa
tan divina i inhumana que profana tot escepticisme i m'omple de certesa.
La meva ànima, buscadora de pau, trobarà repòs quan tot semblava acabat,
tot a canvi d'una cosa tan humana com prioritzar el més desgraciat.
Espero la meva partida amb una paciència tan inesperada com reconfortant,
sabent que l'ombra de la mort no serà cap mena de final.

Jaime Pérez Espinar
2n Batxillerat
Segon Premi

Tornar

El so del campanar en la llunyania
tenuement percebut és per la meva oïda.
12 de la nit, apago l'espelma, tanco els ulls
i començó la inversemblant travessia.

Foscor, amargor, penombra,
solitud, ràbia, malaltia,
fam, tristesa, indiferència...
i, de sobte, una espurna vívida.

Un jove que amb bonança canta
fragments esperançadors al tramvia.
Una senyora amb un ampli somriure
que passeja pel carrer de la Gran Via.

Una dona que, de matinada, atén
malalts i malaltes amb empatia.
Un avi que recull nets i netes
amb una esma desbordant d'alegria.

No desitjo res més que això,
un retorn a l'afabilitat de la vida.
Tornar a viure, tornar a sentir,
tornar a estimar, tornar a ser,
tornar a la casolana i familiar utopia.

Álvaro Antón García

2n Batxillerat

Primer Premi

Poesía Castellana

!á

¡Qué fortuna!

Al coincidir en el cosmos
qué fortuna he poseído,
de haberme enamorado
teniendo este bello sino.

Dirigiéndome a tu banco
recuerdo rimas de amor,
y mi corazón se ensalza
con tu beso y su pasión.

Un dinámico desposorio
y una genuina unión
que dura perpetuamente
por la mutua devoción.

Y este próspero idilio
transformó mi ambición,
dejando huella en el mundo
con mi vasta sucesión.

Mi maravillosa historia
ya va llegando a su fin,
cumpliendo con mi destino
nos ha llegado el morir.

Qué fortuna he poseído,
compartiendo contigo
este excelsa sueño frío
que ha lanzado su último suspiro.

Nicolás Roura Jaureguizar

4t ESO

Tercer Premi

El sentido de la vida

Cómo puedo habitar
si en este mundo nada me atrae.
Cómo puedo gritar
si no hay nada que me aporte excitación.
Cómo puedo bailar
si no tengo pareja para el baile.

Es llorar o reír.
Es callar o decir.
Es ir o venir.
Es entrar o salir.
Es vivir o morir.

Cómo puedo existir
si no hay nadie que piense en mí.
Cómo puedo andar
si no hay nada donde apoyarme.
Cómo puedo cruzar
si no hay un puente que recorrer.

Es llorar o reír.
Es callar o decir.
Es ir o venir.
Es entrar o salir.
Es vivir o morir.

Cómo puedo vivir
si no hay un sueño al que acudir.
Cómo voy a soñar
si no hay una almohada donde recostar.

Alejandro Castilla Gázquez
4t ESO
Segon Premi

En un campo de amapolas

En un campo de amapolas,
con roja sangre teñidas,
mi cuerpo yace en el suelo
suspendido entre dos vidas.

El metal ardiente donde
mi nombre estaba escrito,
me alcanzó el corazón
y caí, abatido.

La Muerte ha llegado.
Con serenidad, me mira
y me susurra al oído:
- Es hora de tu partida.
- ¿Tan pronto me llevarás?

Soñé una larga vida...
¿Podré volver a coger
de la mano a mi Alicia?

¿Podré volver a abrazar
a mis padres, ya ancianos,
que, con temblorosa voz,
despidieron al soldado?

¿Y volver a caminar
por esos verdes prados
donde tú y yo, querida,
soñamos nuestra Utopía?

En ese mismo campo
donde hoy se libró la batalla,
hallo paz con la Muerte,
que ahora ya no es temida.

Con una brisa que hiela,
me da su mano y me mira.
Le esbozo una sonrisa
y, lleno de paz, me lleva.

Albert Alarcón Giralt

4t ESO

Primer Premi

Un lugar mágico llamado “Nosotros”

Muchos autores escribieron sobre el tema,
muchos aventureros fueron en la búsqueda
de esa utopía idílica,
el sueño de muchos, la tristeza de otros.

Durante toda mi vida
me olvidé de esa idea imposible.
Pero cuando te conocí,
en tu mirada pude verla claramente,
en ese mismo instante
entendí qué era una utopía.

Ni el Jardín del Edén, ni una ciudad oculta,
mi utopía puede ser cualquier lugar.
En el mar o en la tierra,
a donde tú vayas,
ese lugar será mi utopía.

Como dos estrellas de una misma constelación
una no puede existir sin la otra:
¿Cómo podríamos vivir felices
si nos faltase la mitad de nuestros corazones?

Este es mi sueño,
esta es mi utopía.
El poder estar a tu lado,
en ese lugar mágico llamado “Nosotros”.

Zhuocheng Lu Lin
1r Batxillerat
Tercer Premi

Yo, minoría absoluta

Blanca camisa,
casa de locura,
ceñida premisa,
¡frenopática tortura!

Pensamientos acorazados,
me acompañan el sol y el viento.
Sentimientos destrozados,
en la comprensión me pierdo.

Creencias,
la munición de los tiranos.
Crítica,
alimento de los paganos.

Fraude inseguro.
Verde tragedia.
Jóvenes sin futuro.
¡Divina comedia!

Brota el carmesí
entre tus manos.
Líbrate de mí
entre sus llantos.

Mundo distópico,
dormir...
Sueño utópico,
anhelar...
¿Verdad o mentira?
Morir...
La justicia suspira.

Martín Sánchez García

1r Batxillerat

Segon Premi

Efímero sueño

Quisiera en mi lecho poder descansar
con el plácido sueño de un niño dormido,
pero invaden mi mente monstruos
intrusivos, atemorizantes y obsesivos.

Solo soy un peregrino, buscador de anhelos.
Camino lentamente, aun así, me precipito al vacío.
Con un aleteo incesante busco escapar de este ingrato sueño,
me veo en un mundo inconforme, un hombre perdido.

¿Dónde estás, mundo soñado, dulce ilusión?
Donde el aire puro y cálido limpia mis venas
¿Dónde estás, paraíso idílico, por el creador donado?
Abruma mi alma, búsqueda incesante, me siento agotado.

¿Dónde está la noche callada, negra estrellada,
amanecer tranquilo, aurora sonrosada?
¿Dónde estás? Mi mundo perfecto, de felicidad alcanzada.
Corazón dormido, espíritu enfermo, sueño que persigo aún despierto.

¿Dónde estás? Justicia eterna, verdad demostrada,
principio moral, balanza equilibrada,
herramienta del justo, por el mazo sellada,
justicia divina, por el hombre quebrantada.

Busco un mundo donde la soberbia no provoque distancia,
donde el enfado no envenene las almas.
Sigo cayendo, sopla un viento incierto, pierdo la calma
y despierto letárgico después de la gran bofetada.

No, no hay duda, pertenezco a este mundo creado, no soñado.
¡Despierta! Humanidad ausente, cuestiona tus anhelos,
busquemos todos juntos el sueño robado.
No te permitas morir en vida, ni huyas derrotado.

Santiago Grisales González

1r Batxillerat

Primer Premi

Familia, espejo social

En la vida lo mejor son los detalles,
pero no se encuentran en las calles;
es en la familia donde los vamos a hallar,
en la familia, espejo social,
el amor es fundamental.

Por amor los cónyuges contraen matrimonio,
uno que no contempla el divorcio,
y ven que son dos los desposados
y no uno como en el pasado.

Ni el fallecer ni el desfallecer odio alienta
y por amor resiste la familia perfecta.
Y sin querer perder la rima
debo añadir que el quererse prima.

Y es esa melodía del corazón,
esa llama interior,
la que forma la familiar unión.

Es tal la armonía del sistólico zumbido
que hasta los pájaros en su rutinario piar
se detienen para lograrlo escuchar.

Las aves su pío pío reanudan
y el virus se contagia,
tan rápido que parece magia.

Y así, cual zarza a una pared enredada,
el amor se adhiere a la familia y arde y se propaga
y toda la sociedad abarca.

Daniel Castilla Gázquez

2n Batxillerat

Tercer Premi

Utopía es

Utopía es
el despertar en un mundo irracional,
en un mundo con ansias de eternidad,
donde la diferencia entre bien y mal sea abismal,
que en el paso de las pisadas de las personas se extirpe la oscuridad.

Utopía es
cuando los amargos sonidos de las bocas callan,
cuando los rugidos de la naturaleza estallan,
cuando se esconde el odio y aparece el amor,
cuando de nuestras almas ya no se apiada el temor.

Utopía es
cuando busco una vida mejor y no la encuentro,
y cuando encuentro una vida mejor sin buscarla.

Dejemos que la humanidad corra detrás de la paz
igual que una paloma vuelve a su hogar fugaz.

El largo vuelo de la paloma es la libertad,
la libertad es mi utopía
y la utopía es lo que da sentido a mi día a día.

Ángel Paricio García
2n Batxillerat
Segon Premi

Siglo XXII

Saludos a todos aquellos de una realidad ulterior:
os escribe un simple ciudadano ahora ya vetusto;
reciban, pues, estos versos con gusto;
así es, ese soy yo, un empedernido soñador.

Hechizado ante la magnificencia del avance,
esbozo vuestras colmadas calles por los transeúntes,
los coches gráciles que transitan por el aire,
las farolas que tiñen la ciudad con tonos neones.

Personas risueñas, habitantes de un mundo diverso y tolerante,
sin predilección por las cosas efímeras y materiales,
con el rostro desnudo y sin expresiones impersonales,
apasionados de la compañía, de los placeres de los viajes.

Trotamundos intergalácticos, de grandes hazañas,
personas con nervio y de grandes competencias,
os valéis de la ciencia con ilustre maestría,
emprendedores incansables de copiosa gallardía.

Extensas urbes, en donde impera la dicción;
el odio y la ignorancia por siempre desterrados
ante cualquier parecer prestar oídos e intelección,
encontrando los acuerdos en los desacuerdos.

Habitantes del futuro, que yo tanto admiraré,
ojalá hacer de vuestra realidad utópica.
Suspiro por que algún día sea la mía también.

Nil Leslie Bokesa Salomón
2n Batxillerat
Primer Premi

2021

XALOC

